

Barcelona 29 maig 1954

Calc/0349
UNB

Estimat fill:

Universitat Autònoma de Barcelona

Hem rebut la teva del dia 18. Ha fet el camí amb tota normalitat. Espero que no es produïran noves pauses, ni per culpa meva ni per culpa del correu. Estem encisats dels retrats de la Glòria, en vestit d'holandesa. La mare us en dirà moltes coses. Ahir l'ensenyàrem a la Montserrat mare, i a la Montserrat, filla, i va tenir un èxit com no sabia explicar. Creu que la trobaren magnífica de debò.

Des que va morir el mestre Llongueres, va desfer-se la penya on concorria l'Oller i Rabassa, alguns altres amics i jo. Per aquest motiu no ens veiem amb l'Oller amb la regularitat que abans ho feiem i ara fa dies que no l'he pogut localitzar. Quan l'entrevisti li parlaré de tu, perquè em digui si ~~l'ha~~ rebut la teva lletra i, si l'ha rebuda, perquè no l'ha contestada. Em penso que em donarà moltes excuses, fins acort punt plausibles, degut a la seva edat i a la seva salut. Jo te n'anticipo l'excusa, sota la seva responsabilitat, perquè sabent el que sincerament t'admira no puc atribuir el seu silenci a altres causes.

Tinc l'original de "Cròniques de la veritat oculta" en les meves mans i l'ofici de la Censura autoritzant-ne l'edició, llevat del conte "La noblesa del gran joc" i d'un paragraf del "La ciència y la mesura". El paragraf proscrit, es el següent: "Soc el Pare Sant de Roma, que m'adhereixo a la festa i lamento no poder assistir-hi. Aquesta setmana tinc un concili i dues canonitzacions, la qual cosa, si no hi haguessin ja les conegudes restriccions pontificals, m'impediria més que mai la meua impossible visita. Però us dedico un record emocionat i us faig el present de tota la simpatia vaticana". El "Pare Sant". En la "Nobles del gran joc" segurament el censor hi ha descobert més del que "hi ha", o potser el que hi ha cau dintre dels temes tabú. Cal resignar-se a suprimir-lo. En quant al paragraf que esmenta el Sant Pare, tots ens n'expliquem la supressió i també la facilitat amb que pot canviar-se, sense alterar l'essència del conte.

M'ha costat treure l'original de mans d'en Janés. Ha esta cosa d'importunar-lo cada dia. Me 'l'lliurà en Pedreira i de la conversa que tinguerem vaig treure la impressió de que si l'ha d'editar en Janés, va per llarg. No t'explico els motius que, pel moment, l'enrebanquen perquè el que te'ls digui no adoben res i el que cal es anar a solucions pràctiques. En opinió de Pedreira seria un gran llibre per a concórrer al premi Victor Català, suau convocat. Creu l'èxit segur. Formen part del jurat en Triadú, l'Oliver, en Miracle, etc. El plaç d'admissió es per l'Octubre i el premi s'atorga pel desembre. Es una espera llarga, però si reeixís, ultra l'avantatge que suposa l'obtenció del premi en esguard a la difusió de l'obra, s'obviarien tots els altres inconvenients que tot seguit et diré per a editar-lo de seguida. Jo estic disposat a editar-lo, però no com a un llibre isolat, sino formant part d'alguna col·lecció. En aquest cas hauria d'ésser "La rosa dels vents", d'en Janés, practicament inexistent i amb la fama de que només publica les obres els autors de les quals subvencionen l'edició. Aquesta brama e en desmèrit de la vàlua de l'obra, i en perjudica també la venda. Em cap el recurs de fer-ne una edició de luxe, per a bibliòfils. Però crec que es més interessant que aparegui en alguna col·lecció popular, la "Selecta", per exemple, patrocinadora del premi Victor Català. Si et fos possible concórrer a l'esmentat premi amb alguna altra obra (em sembla que em parlaves d'un "Històries de la sang"), jo m'entrevistaria amb en Cruzet, de la "Selecta" i em penso que arribaríem a un acord per a que publicués el teu llibre.

